

Motion till riksdagen 2013/14:So601

av **Julia Kronlid m.fl. (SD)**

Sänkning av gränsen för fri abort

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en sänkning av tidsgränsen för fri abort från vecka 18 till vecka 12.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det efter graviditetsvecka tolv ska finnas synnerliga skäl för en abort.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med tydliga riktlinjer för stödinsatser i syfte att hitta alternativa lösningar till abort i de fall kvinnan så önskar.

Motivering

Varje år sker det i Sverige mellan 35 000 och 40 000 aborter och vi kan inte se några övertygande tendenser till att detta antal sjunker. En abort behöver ses som en sista nödlösning och det är oroande om abort alltmer ses som ett alternativ till preventivmedel.

I bedömningen av Sveriges abortlag måste det finnas med en respekt för människolivets okränkbara värde och en medvetenhet kring de etiska dilemman och den intressekonflikt som råder i abortfrågan. För ett antal år sedan var medvetenheten om de etiska och moraliska aspekterna mycket tydligare. Enligt utredningen om det ofödda barnet (SOU 1989:51) framhålls kvinnan och fostret som två individer som är skyddsvärda, fostret sågs inte enbart som en del av kvinnans kropp. Enligt utredningen måste man ibland låta ena partens intressen gå före; fostrets intressen bör väga tyngre allt eftersom fosterutvecklingen fortskrider. I dag tenderar dock synen på abort att bli av alltmer teknisk natur. Frågor om livets uppkomst och fostret som skyddsvärd individ tillmäts föga betydelse.

Fel! Okänt namn på

I dagens abortlagstiftning kan kvinnan göra abort oavsett anledning upp till vecka 18. Därmed finns det ingen avvägning mellan fostrets och kvinnans intresse före detta tidsintervall, utan beslutet ligger hos kvinnan alternativt båda föräldrarna. Sverige är det enda land i Europa som tillämpar fri abort upp till vecka 18. De flesta länder i Europa tillåter fri abort upp till vecka 12, därefter måste det finnas ett särskilt tillstånd för abort (SOU 2005:90). Vi anser vecka 12 vara en rimlig gräns för fri abort som Sverige också borde anpassa sig efter.

Genom en sänkning av abortgränsen skulle det finnas ett större rättsligt skydd för fostret, där en prövning sker med övervägning mellan kvinnans och fostrets intressen.

Det finns även andra fördelar med att minimera antalet aborter efter vecka 12. Ju tidigare en abort görs, desto mindre kännbar är graviditeten för kvinnan. Efter vecka 14 används också metoder som är mer påfrestande för kvinnan med ett smärtsamt värkarbete (SOU 2005:90).

I Sverige får abort göras även efter vecka 18, men då krävs det synnerliga skäl och en prövning i Socialstyrelsens rättsliga råds abortnämnd. Enligt vår mening bör denna prövning ske redan efter utgången av vecka 12. Idag framgår det inte tydligt i lagtexten vilka synnerliga skäl som kan ligga till grund för abort. Enligt Socialstyrelsens rapporter kan vi se att synnerliga skäl för abort delas in i fosterskada/kromosomavvikelse, psykosociala skäl samt somatisk och psykisk sjukdom. Vid fosterskada är det föräldrarnas upplevelse av sin förmåga att ta hand om barnet som ligger till grund för om aborten beviljas. Sociala skäl kan vara missbruk och kriminalitet, men också arbetslöshet, brist på bostad eller pågående utbildning (RUT dnr 2011:936). Om fostrets intressen ska väga tyngre allt eftersom fosterutvecklingen fortskrider, såsom utredningen om det ofödda barnet (SOU 1989:51) beskriver, bör det verkligen föreligga synnerliga skäl för beviljandet av en sen abort efter vecka 12. Hänsyn måste också vägas in om föräldrarna tillsammans med berörda myndigheter kan lösa situationen på ett mer önskvärt sätt, både för kvinnan och för fostret. Om till exempel arbetslöshet, brist på bostad och pågående utbildning är orsak till att kvinnan upplever en sådan yttre press att abort ses som enda lösningen, i värsta fall mot hennes egen vilja, måste det vara rimligt att först se på andra lösningar. Vi vill därför att det sker en översyn av de synnerliga skälen och att kvinnor som så önskar ska få ett utökat stöd till andra alternativ än abort.

Stockholm den 2 oktober 2013

Julia Kronlid (SD)

Mattias Karlsson (SD)

Per Ramhorn (SD)

Carina Herrstedt (SD)

Margareta Larsson (SD)